

El piano | Els Pets | Actualitzat el 10/01/2019 a les 16:31

## Por

*Saber què rumies amb aquella mirada/ que no sé què m'amaga*

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=T72RKuGT7GU>

Por de parlar,  
de dir alguna cosa que no et pugui agradar,  
de deixar anar una altra mentida  
a la teva mida.

Por de callar,  
desant les paraules a qualsevol calaix.  
Per no deprimir-te o fer-te badallar.  
Saber què rumies amb aquella mirada  
que no sé què m'amaga.

Por de dormir,  
i que en despertar-me tot hagi canviat.  
Sense recordar què ens fa viure plegats,  
com si fóssim estranys,  
de sentir la rutina rosegant-nos per dintre.

Et veig, el sol s'amaga entre els teus cabells.  
Em sents, aixeques la mirada i en aquell precís instant  
tot és tan plàcid i tan clar  
que em venen ganes de cridar: res no m'espanta.

Res no m'espanta.  
Res no m'espanta.  
Res no m'espanta.  
Res no m'espanta.  
Res no m'espanta.

Por de la por,  
de sentir aquest pànic tan subtil i tan boig.  
De no ser capaç de somriure  
quan em dius que m'estimes.



*Foto: Carles Fargas*